

Arrest

nr. 93 300 van 11 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. D'HAENENS loco advocaat F. GELEYN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 13 maart 2012 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Ganzi in de Volksrepubliek China. Omdat uw vader wou deelnemen aan de toenmalige "kalachakra"-initiatie van de Dalai Lama verliet hij in 1994 Tibet met u en uw zussen. Jullie reisden via de "Nelen Khang" (opvangcentrum) in Kathmandu, Nepal naar India.

Na de "kalachakra"-initiatie bracht u vader u en twee van uw zussen naar het Jangchup Choeling-nonnenklooster. Een andere zus bracht hij op school onder. U werd non in dat klooster. Uw vader bleef in India en is intussen overleden.

In 2008 nam u deel aan een vredesmars naar China. Op die tocht leerde u uw huidige man kennen. Na de vredesmars keerde u terug naar het nonnenklooster. Omdat u verliefd was kon u niet langer in het klooster blijven. Eén of twee maanden na uw terugkeer nam trad u uit het klooster en ging aan de slag als kok bij een Tibetaanse organisatie. U deed dit twee jaar. Daarna zorgde u voor uw kind.

Omdat u een beter toekomst wilt voor uw kind besloot u India te verlaten. Op 12/03/2012 verliet u India van op de luchthaven van Delhi en vloog naar Frankrijk. Vervolgens bracht een westerling u met de trein naar België waar u op 13/03/2012 aankwam. Dezelfde dag vroeg u in België asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, "Green Book", een attest van de "Nelen Khang", een kopie van een attest van de "Nelen Khang" en dertien foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling.

Ten eerste maakt u niet duidelijk wie u bent en wanneer u bent geboren. U verklaarde bij de DVZ aanvankelijk dat uw voornaam T. Y. is (verklaring punt 2). Op de door u neergelegde identiteitskaart staat echter Z. W., de Chinese transliteratie voor T. W.. Voor het CGVS verklaarde u dat uw naam T. Y. is maar in uw identiteitskaart de naam T. W. staat vermeld (CGVS p. 2). U verklaarde ook dat u de naam T. Y. opgaf bij de "Nelen Khang" in Nepal. U kon echter geen verklaring geven waarom u dat deed (CGVS p. 2). U verklaarde tevens dat uw vader u bij de "Nelen Khang" registreerde als T. B. en dat u niet weet waarom hij dat deed. Het registratieformulier van de "Nelen Khang" in Kathmandu bevat echter enkel de naam T. Y.. De naam T. B. komt enkel voor in het in 2012 uitgereikte attest van de "Nelen Khang" in Dharamsala. Deze naam hebt u ook niet opgegeven bij de DVZ (verklaring punt 2 en 3). U verklaarde voor het CGVS tevens dat u ook nog de religieuze naam L. C. hebt (CGVS p. 2), een naam die u niet bij de DVZ (verklaring punt 2 en 3) hebt opgegeven. Wat uw geboortedatum betreft, heerst er ook onduidelijkheid. Bij de DVZ verklaarde u aanvankelijk op 20/03/1983 te zijn geboren. Op uw identiteitskaart stond echter 16/08/1974 vermeld (verklaring punt 4). Voor het CGVS (p. 3) verklaarde u daarover dat u de geboortedatum van uw "Green Book" had gebruikt omdat u uw identiteitskaart niet meehad. Vervolgens wijzigde u uw verklaringen en zei u dat u uw identiteitskaart wel mee had maar ze niet gebruikte in India. Gevraagd naar wanneer u voor de eerste keer de geboortedatum 20/03/1983 had opgegeven, verklaarde u dat u, toen u in het nonnenklooster in Mundgod was, ze daar hadden gezegd dat u een "Green Book" moest gaan halen en u toen uw leeftijd verminderde (CGVS p. 3). Echter, op het inschrijvingsattest van de "Nelen Khang" in Kathmandu staat dat u in 1994 de leeftijd had van 14 jaar, wat betekent dat u zich voordien ook al jonger zou hebben voorgedaan. Vervolgens verklaarde u dat uw leeftijd jonger was omdat uw vader dat zo had opgegeven bij de Nelen Khang in Kathmandu omdat u naar een klooster of school zou kunnen gaan omdat iedereen dat deed.

Ten tweede hebt u hoe dan ook onvoldoende aannemelijk gemaakt daadwerkelijk uit Tibet, Volksrepubliek China afkomstig te zijn. Uw kennis van uw beweerd land en uw beweerd regio van herkomst is te ontoereikend om aan te nemen dat u bent geboren en getogen in Tibet, Volksrepubliek China. U verklaarde te zijn geboren op 16/08/1974 (CGVS p. 2) en zou Tibet hebben verlaten in 1995 (CGVS pp. 7-8). Dit maakt dat u de leeftijd van eenentwintig jaar had toen u Tibet

verliet. Van een persoon die op deze leeftijd zijn land van herkomst verliet kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij enige kennis heeft van zijn of haar beweerd land of beweerd regio van herkomst. Dit was bij u niet het geval. Vooreerst kon u, ondanks dat u tot uw vertrek uit Tibet op uw eenentwintigste op de gezinsboerderij werkte, amper aangeven hoe het gezin het land verkreeg dat het bewerkte. Uw antwoorden beperkten zich tot dat het land in het verleden werd gehouden door de Chinezen en dat het land dan aan de mensen werd gegeven. Verder kon u dat niet toelichten. Op de vraag wanneer dat gebeurde kon u enkel antwoorden dat u jong was, dat uw zussen hun deel wel kregen en u niet. Gevraagd naar dat verder uit te leggen, moest u het antwoord schuldig blijven. U wist ook niet sinds wanneer het gezin haar dieren had (CGVS pp. 6-7). Uw verklaring dat u uw deel niet kreeg omdat u te jong was, stemt ook niet overeen met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Volgens deze informatie gebeurde de verdeling van de gronden aan de gezinnen per capita in de vroege jaren '80 en kregen kinderen geboren na de verdeling geen grond toebedeeld. U was toen reeds geboren en had volgens deze informatie dus recht op uw deel van de grond. Verder wist u niet hoe de "hukou" (gezinsregistratie) in het Tibetaans noemt noch voor wat het wordt gebruikt (CGVS p. 11). Nochtans is, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, het hukousysteem een essentieel onderdeel van hoe de Chinese overheid haar burgers controleert en is de "hukou" voor veel zaken bepalend. U wist niet wat de naam was van de Chinese munteenheid of wat er op de bankbriefjes staat afgebeeld (CGVS pp. 13-14). De kleur van het dak van het belangrijkste gebouw van het Ganzi-klooster wist u evenmin (CGVS p. 5). Ook wist u niet welke kleur de nummerplaten hadden van de auto's, trucks en bussen in China en Tibet noch waarmee ze begonnen. Chinese merken van bier die in Tibet worden verkocht, wist u ook niet evenmin als die van sterke drank en sigaretten (CGVS p. 14). Daarnaast kon u ook niet aangeven van welke provincie u afkomstig bent, meer nog u bleek er niet van op de hoogte te zijn dat de Volksrepubliek China opgedeeld is in een aantal provincies tot welke één ervan, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier uw beweerd district van herkomst, Ganzi, behoort (CGVS p. 4). Gevraagd naar over welke Chinese provincies of eenheden op provincie-niveau Tibet nu is verspreid kon u er slechts één opgeven: Tsongun (Chin: Qinghai), de overige kende u niet. U gaf ook noch Lhasa maar wist niet de officiële benaming van deze eenheid op provincie-niveau (CGVS pp. 12-13). Uit welke "xiang" (gemeentes) uw district bestaat, wist u niet. U kon enkel de "xiang" opgeven die u in uw adres had vermeld. Welke districten er aan uw district grenzen wist u ook niet. U verklaarde, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, verkeerdelijk dat Chengdu de hoofdstad is van de Volksrepubliek China en voegde daar nog een kleinere hoofdstad Do aan toe. Van wat Chengdu dan wel de hoofdstad was, wist u niet terwijl deze stad, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de hoofdstad is van de provincie waartoe uw beweerd district van herkomst, Ganzi, behoort (CGVS p. 13). Ook wie de leider was van de Volksrepubliek China toen u uw land van herkomst verliet, wist u niet. Gevraagd naar wie Deng Xiaoping was kon u enkel verklaren dat dat één van de leiders moest zijn. Wat er allemaal veranderde in de Volksrepubliek China en in Tibet onder zijn bewind wist u evenmin (CGVS p. 13).

Hoe dan ook, gezien u niet duidelijk maakt wat uw naam is en wanneer u geboren bent, gezien de door u neergelegde documenten daar tevens geen uitsluitel over brengen en uit voorafgaande blijkt dat u amper op de hoogte bent over uw beweerd land en beweerd regio van herkomst, maakt u niet aannemelijk uit Tibet, Volksrepubliek China afkomstig te zijn en zodoende over de Chinese nationaliteit te beschikken. De weinige zaken die u wel wist, zoals de Chinese benamingen van snoep (CGVS p. 14) vertonen hierdoor een ingestudeerd karakter. U maakt het zodoende de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onmogelijk zich een oordeel te vormen over uw nood aan bescherming.

De documenten die u neerlegde vermogen, gezien bovenstaande vaststellingen, niet de appreciatie van uw asielrelaas door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de positieve zin om te buigen. Er moet nogmaals op worden gewezen dat deze documenten aangaande uw identiteit ook onderling tegenstrijdig zijn. Niet enkel wat betreft uw geboortedatum, zoals boven reeds vermeld, maar ook wat uw naam betreft. Uw identiteitskaart vermeldt de naam T. W. in de Chinese transliteratie Z. W.. De documenten die u in India en Nepal werden uitgereikt ("Green Book" en attesten "Nelen Khang") bevatten de naam T. Y.. Ondanks dat de "Nelen Khang" Dharamsala het door hen uitgereikte attest als echt bestempelt kunnen deze documenten zodoende uw identiteit en nationaliteit niet staven en is het niet duidelijk dat ze u betreffen. Het document bevat uw foto, maar is uitgegeven nadatu India verliet en asiel aanvraag in België. U hebt het dus niet zelf verkregen van deze instantie. Aangaande de door u neergelgde kopie van het attest van de Nelen Khang Kathmandu

moet worden vastgesteld dat u amper kon aangeven hoe u dit document in België verkreeg. Uw antwoord beperkte zich tot u uw "Green Book" aan kennissen gaf en dat zij het hier "ergens" in België kregen. Verder kon u niet toelichten bij wie of wat deze kennissen het hadden verkregen (CGVS p. 11). Aangaande de door u neergelegde identiteitskaart moet ook nog worden opgemerkt dat, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dergelijke Chinese documenten makkelijk op een frauduleuze manier verkrijgbaar zijn, zowel in de Volksrepubliek China als daarbuiten. Wat de foto's betreft, wordt opgemerkt dat een heel deel van de foto's in India of in Nepal zijn genomen. Van de foto's waarvan u verklaart dat ze in Tibet zijn genomen, is niet duidelijk waar ze zijn genomen. Evenmin is duidelijk of u daadwerkelijk de persoon bent die u op deze foto's aanduidt. Ten slotte legde u nog een fax neer waarin staat dat uw zussen in India zouden verblijven in het klooster. Deze fax doet geen afbreuk aan bovenstaande beslissing.

Gezien bovenstaande vaststellingen aangaande de geloofwaardigheid van uw identiteit, nationaliteit en herkomst stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Omtrent de verwarring over verzoeksters naam, voert verzoekster aan dat er enkel verwarring bestaat omtrent de voornaam van verzoekster. De achternaam is steeds correct. Op haar vragenlijst verklaarde zij reeds dat zij ook als T. W. door het leven gaat. Deze naam werd haar gegeven door een Lama in Tibet bij haar geboorte. Deze naam werd door haar vader dus ook als zeer belangrijk aanschouwd, hetgeen verklaart waarom hij deze naam opgaf bij het opstellen van haar Shen Fen Sen. De naam T. Y. daarentegen is de naam die haar bij haar geboorte gegeven werd door haar moeder. Uit respect voor haar moeder, die zij op jonge leeftijd verloor, verkoos verzoekster deze naam op te geven voor haar Nelen Khang in Nepal. Op het attest van de Nelen Khang in Dharamsala (India) staat de naam T. B., Het betreft echter louter een administratieve vergissing. Toen de vader van verzoekster aankwam in India was er geen tolk. Als gevolg van zijn Tibetaans accent verstonden ze T. B.. Toen zij in het klooster trad, kreeg zij een nieuwe religieuze naam, L. C., zoals de traditie wil. Verder verwijst verzoekster naar een bij het verzoekschrift gevoegd stuk over de naamgeving in Tibet en wijst ze er ook op dat ze onder stress stond bij het gehoor. Volgens haar is het voor Tibetanen normaal dat ze verschillende namen hebben. Aangaande de onduidelijkheid van haar geboortedatum wijst verzoekster er op dat ze zowel bij de DVZ als bij het CGVS verklaarde dat haar leeftijd verminderd werd ten einde in het klooster te kunnen toetreden of naar school te kunnen gaan. Ze meent ook dat het duidelijk is dat "ze de vraag niet begrepen heeft zoals ze bedoeld was, zijnde een chronologische volgorde te geven wanneer ze die datum voor het eerst opgaf". Verzoekster verklaarde, tijdens haar gehoor misschien niet grondig genoeg maar ten minste bij huidig verzoekschrift, de verschillende namen. Ook het verschil in geboortedatum verklaarde zij. Haar verklaringen worden ondersteund door de gewoonte in Tibet

verschillende namen te gebruiken, waarvan een persartikel werd neergelegd. De beide Nelen Khang attesten van Dharamsala en van Kathmandu werden als authentiek bestempeld door het Tibetaans *Refugee Center*, zoals weergegeven in het administratief dossier (brief medewerker *Reception center*). Het CGVS geeft bovendien toe dat het verzoekster is die op de foto's staat. Het feit dat zij de Nelen Khang attesten in België verkregen heeft, kan niet weerhouden worden aangezien er niet kan verwacht worden van Tibetanen telkens een attest te vragen ter plekke. Zij heeft de nodige stappen ondernomen de attesten te bekomen toen zij in België was.

3.1.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt een Chinese identiteitskaart van 1990 neer op naam van Z. W. (Chinese transcriptie), geboren in 1974 en in China verblijvend in Luxu, Laima (Ganzi). Verzoekster legt tevens een attest van het *Reception Center Kathmandu* van 1994 neer op naam van T. Y. geboren te Dhagyegon en in Tibet verblijvend in het Nyagye klooster, waaruit tevens blijkt dat de vader van betrokkene K. noemt en betrokkene zich in 1994 op 14-jarige leeftijd heeft aangemeld, wat haar geboortedatum rond 1980 brengt. Verzoekster legt verder een *Green Book* van 2005 neer op naam van T. Y., geboren in 1983 in Lochu, wiens vader L. T. noemt. Verzoekster legt nog een attest van het *Reception Center Dharamsala* van 2012 neer waarin melding gemaakt wordt van "T. B. alias T. Y.". Verzoekster verklaart initieel op de DVZ in de vragenlijst en de verklaring T. Y. te heten en in 1983 in Loshu geboren te zijn, waarna ze dit wijzigt in T. W., geboren in 1974. Verzoekster stelt tevens dat haar vader L. T. noemt en van haar geboorte tot 1995 in Loshu, Tewo, Rongpatsa (Ganzi) gewoond te hebben.

3.1.2. Verzoekster gaat er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.1.3. Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoeker zijn verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoekster gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoekster dient niet louter documenten neer te leggen maar zij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn.

3.1.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat uit geen enkel document blijkt dat verzoeksters achternaam C. is en dat enkel haar voornamen betwist worden. Integendeel, enkel haar voorgehouden voornamen worden op de door verzoekster voorgelegde documenten vermeld.

3.1.5. Daargelaten dat aannemelijk is dat verzoekster ook een religieuze naam heeft, zoals het door verzoekster aangebrachte stuk 4 beschrijft, stelt de Raad verder vast dat de diverse identiteitsdocumenten op essentiële punten op onaanvaardbare wijze uiteen lopen. Verzoeksters uitgebreide uitleg dienaangaande verschoont geenszins dat er (schijnbaar zonder enige moeite) in een dermate belangrijk document als een *Green Book* een andere naam en een andere geboortedatum – die bijna tien jaar jonger is – zouden kunnen worden opgenomen dan in een officiële Chinese identiteitskaart. Verzoekster kan dus allerminst beweren dat het *Green Book* niet betwist wordt.

3.1.6. Specifiek aangaande verzoeksters geboortedatum, verklaarde ze dat ze deze vervalste om toegelaten te worden tot het nonnenklooster, wat echter evenmin kan worden aanvaard gezien het bijzonder ongeloofwaardig is dat het nonnenklooster zou aanvaarden dat verzoeksters voorgehouden leeftijd bij het binnentreden (1995) ongeveer 12 jaar (volgens het *Green Book*) dan wel 15 jaar (volgens het attest van het *Reception Center Kathmandu* 1994) was, terwijl ze in werkelijkheid al ongeveer 21 jaar was, te meer gezien het klooster blijkbaar nog een attest ten behoeve van de Tibetaanse overheid in ballingschap zou hebben opgemaakt met verzoeksters valse jongste leeftijd (gehoor p. 3). Bovendien ziet de Raad evenmin in, daargelaten dat verzoekster inderdaad vermeldde dat haar vader eerst een valse geboortedatum gebruikte, waarom deze leeftijd in het attest van het *Reception Center Kathmandu*

dan nog werd gewijzigd in een andere leeftijd voor het *Green Book*. Derhalve kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoeksters verklaringen en documenten dienaangaande. Integendeel verzoeksters asielmotief wordt hierdoor volledig ondermijnd.

3.1.7. Evenmin kan verzoeksters uitleg verklaren waarom de gegevens op het attest van het *Reception Center Kathmandu* van 1994 dermate verschillen van alle andere identiteitsdocumenten en verklaringen (geboorteplaats, geboortedatum, verblijfplaats Tibet, naam vader), te meer gezien verzoekster geenszins genoegzaam kan toelichten hoe ze in het bezit is gekomen van dit document (*"En dat attest van Nepal?" "Hier heb ik kennissen en ik gaf Green Book aan hen en zij kregen het hier in België."* *"Van wie of wat?" "Ergens hier werd me verteld."*, gehoor p. 11). Verder is evenmin aannemelijk dat in het *Reception Center Dharamsala* een administratieve vergissing in verzoeksters naam werd gemaakt, zoals het verzoekschrift voorhoudt, omdat er beweerdelijk geen tolk Tibetaans aanwezig was nu deze centra de officiële instanties van de Tibetaanse regering in ballingschap zijn, zodat er van uit kan worden gegaan dat de werknemers Tibetanen zijn en Tibetaans spreken. Daarenboven blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (cn2007-107w) dat vele valse of vervalste Chinese documenten in omloop zijn en deze situatie bijkomend wordt verzwaard door de mogelijkheid echte documenten via omkoperij op onrechtmatige wijze te verkrijgen. Hieruit blijkt tevens dat deze documenten niet alleen te verkrijgen en aan te kopen zijn in China, maar ook in India en elders worden vervaardigd en te verkrijgen zijn. Daar waar verzoekster er op wijst dat beide documenten authentiek werden bevonden door het Reception Center, merkt de Raad op dat dit nog altijd niet bewijst dat de in het attest van het *Reception Center Kathmandu* van 1994 vermelde inhoud ook waarachtig zou zijn noch dat het betrekking zou hebben op verzoekster, zeker gezien de ernstige tegenstrijdigheden tussen dit attest en verzoeksters verklaringen en andere documenten en de vaststelling dat het Reception Center Dharamsala meldt dat verzoekster niet in hun centrum is geregistreerd maar dat ze in 2006 naar het Kathmandu centrum zou gegaan zijn (zie informatie dossier), wat geenszins blijkt uit haar eigen verklaringen waar zij stelt al in 1995 hier naartoe te zijn gegaan, wat overigens eveneens klemmt met het feit dat het attest dateert van 1994, en verzoekster allerminst een aannemelijke verklaring kan geven over de wijze waarop dit document in haar bezit is geraakt, integendeel haar verklaring ter zake doet eerder denken aan fraude. Ten slotte kan evenmin ingezien worden waarom verzoekster ook de naam van haar vader diende te wijzigen. Dat beweerdelijk verzoeksters foto op dit attest staat, is dan ook geen bewijs van de authentieke inhoud van dit attest, te meer de Raad niet kan vaststellen of de foto op het attest van 1994 wel duidelijk gelijkend op die op het attest van 2012 is. Aangaande het attest van het *Reception Center Dharamsala* werd er reeds in de bestreden beslissing op gewezen dat verzoekster dit document niet persoonlijk verkreeg, zodat het *Reception Center* evenmin kon verifiëren of verzoekster wel degelijk de persoon op de foto is, zeker gezien verzoekster niet in hun centrum stond geregistreerd en het centrum derhalve afhankelijk is van informatie verkregen in andere registratiecentra.

3.1.8. Daar waar verzoekster nog verwijst naar de door haar bijgebrachte "nieuwe gegevens" waaronder een attest van het Jangchup Choeling nonnenklooster, stelt de Raad vast dat dit attest reeds eerder werd voorgelegd. Dat in de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat de fax geen afbreuk doet aan de beslissing, impliceert geenszins dat deze niet in overweging zou zijn genomen, doch betekent enkel dat dit document niet vermag om de beoordeling in een andere zin om te buigen, te meer daar ook uitdrukkelijk vermeld wordt dat deze fax betrekking heeft op haar zussen – en dus niet op verzoekster zelf – die in India in het klooster verblijven. In deze wijst de Raad er verder nog op dat hij geen geloof aan faxkopieën hecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Evenmin ziet de Raad in wat de foto zou kunnen aantonen te meer nu dit niets zegt over de plaats waar de foto genomen is.

3.1.9. Aldus indien zoals gesteld, kan aangenomen worden dat Tibetanen van naam kunnen veranderen om specifieke redenen verbonden aan een godsdienstige of bijzonder ingrijpende gebeurtenis in het leven, is niet aannemelijk dat zoals in verzoeksters geval, ze zonder meer en meerdere keren wijzigt van naam. Daarbij verandert verzoekster ook van leeftijd en maakt zich tien jaar jonger en verandert ook haar geboorteplaats en de naam van haar vader. Verzoeksters neergelegde landeninformatie ondersteunt geenszins dergelijke handelwijze. Er kan dan ook slechts vastgesteld worden dat verzoekster met gemak documenten kan verkrijgen op fictieve of gemanipuleerde namen. Dit ondergraaft verzoeksters geloofwaardigheid.

3.1.10. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoekster zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377), evenmin waar verzoekster stelt dat zij onder zware stress stond tijdens het gehoor. Uit het gehoorverslag blijkt verder ontegensprekelijk dat verzoekster de vragen goed begreep en beantwoordde en dat de communicatie ter verhoor vlot verliep, zodat stress niet als verschoning kan worden aangevoerd ter gebrekkige duiding van de verschillende namen en data.

3.2. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen overtuigende identiteitsdocumenten neerlegt, en in geval van verzoekster daarenboven tegenstrijdige en incoherente documenten, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om haar identiteit en afkomst en de hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653). Verzoekster gaat er eveneens aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

3.2.1. Verzoekster was al 21 jaar toen ze Tibet verliet; derhalve kan van haar een zeer omstandige en gedetailleerde omschrijving van het leven in haar Tibetaanse regio van herkomst worden verwacht. Dat verzoekster al 17 jaar geleden Tibet verliet, kan niet verhinderen dat zij nog een heel goede herinnering aan het dagdagelijkse Tibetaanse leven moet hebben en aldus in staat moet zijn om bepaalde levensomstandigheden, gebeurtenissen en bijzonderheden op een gedetailleerde en doorleefde wijze te evoceren. Daar waar verzoekster haar verklaringen inzake de landverdeling herhaalt, gaat ze er aan voorbij dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de decollectivisering gebeurde per gezinslid, ongeacht leeftijd of geslacht, waaruit volgt dat verzoekster normaliter ook haar deel had moeten toegewezen krijgen gezien zij in 1974 is geboren, en tevens blijkt dat variaties in de modaliteiten waarnaar verzoekster refereert, betrekking hebben op eventuele, in sommige dorpen, nadien doorgevoerde herverdelingen. Dat verzoekster de cultivatie van yak's kan toelichten, bewijst nog altijd niet dat verzoekster ook afkomstig is van Tibet daar gedomesticeerde yak's tevens in Nepal en Bhutan en bepaalde delen van India, China en Mongolië voorkomen. Hetzelfde geldt voor verzoeksters kennis inzake de *caterpillar fungus* daar deze cultivatie evenmin tot Tibet beperkt is.

Zelfs van een asielzoeker met een geringe opleiding en plattelandsachtergrond kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met haar beweerde regio van afkomst (RvS 1 oktober 2002, nr. 110.790). Verzoekster was overigens al volwassen en 21 jaar toen ze Tibet verliet zodat haar gebrekkige kennis bezwaarlijk door haar leeftijd kan verschoond worden. De Raad stelt vast dat verzoekster geen woord Chinees kent (gehoor p. 5-6), noch de naam van haar eigen provincie kent (gehoor p. 4), noch andere xiang in haar district, haar eigen districtshoofdstad of aanpalende districten (gehoor p. 5), niet weet wat het Tibetaanse woord voor Hukou is, noch waarvoor dit wordt gebruikt (gehoor p. 11), noch de hoofdstad van China kent (gehoor p.

13), noch weet wie de leider van China was toen ze Tibet verliet, noch eenduidig kan stellen wie Deng Xiaoping is of welke grote veranderingen er in die periode gebeurden (gehoor p.13). Dat verzoekster toen beperkt onderwijs had genoten doet voorts geen afbreuk aan haar onbekendheid met eenvoudige en elementaire geografische, maatschappelijke en politieke vragen die eenieder die afkomstig is uit die regio moet kunnen beantwoorden. Dat verzoekster een aantal kloosters en bepaalde snoep stelt te kennen, en daargelaten dat verzoekster geen merken van Chinese drank en sigaretten kende en verklaarde nooit in Ganzi te zijn geweest, verschoont nog altijd niet waarom zij bepaalde, eenvoudige en direct waarneembare zaken uit haar onmiddellijke omgeving niet kan duiden, zoals de Chinese naam voor geld of de afbeeldingen op de bankbiljetten (gehoor p. 13-14), terwijl ze toch naar de hoofdstad Rongpatsa ging om te winkelen (gehoor p. 4), en de kleuren en het begin van de nummerplaten (gehoor p. 14). Aangaande verzoeksters politieke kennis, kan eveneens verwacht worden dat zij als dochter van een Tibetaanse vluchteling, die speciaal gevlucht is om de Dalai Lama te volgen, werd opgevoed overeenkomstig de Tibetaanse tradities en gebruiken en verzoekster aldus over de jaren heen op de hoogte werd gesteld van de politieke en maatschappelijke situatie en andere elementen die een cruciaal aspect uitmaken van de Tibetaanse identiteit en kaderen binnen het hieraan verbonden Tibetaanse onafhankelijkheidsstreven ten opzichte van China waarvoor verzoekster zich daarenboven ook zelf zou hebben ingezet tijdens haar vredesmars.

Verzoekster legt ter terechtzitting talrijke foto's neer die inderdaad aantonen dat ze afkomstig is van een traditionele Tibetaanse familie. Echter toont ze niet aan dat haar familie uit de Volksrepubliek China afkomstig is of er nog steeds gevestigd is. De foto's zijn weliswaar in de bergen genomen of in fotostudio's voor grote foto's doch zoals de bestreden beslissing stelt, kan hieruit niet geconcludeerd worden dat ze in China werden genomen te meer nu verzoekster dergelijks niet kan ondersteunen met aannemelijke verklaringen.

Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Derhalve vermogen verzoeksters verklaringen niet haar Tibetaanse afkomst uit China aan te tonen; noch de vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties in de voorgelegde documenten te weerleggen of te nuanceren.

3.3. Overigens is verzoeksters reisweg eveneens ongeloofwaardig (gehoor p. 10). Verzoekster adstrueert haar reisweg niet terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk.

Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoekster vloog via Delhi, India naar Frankrijk, maar herinnert zich niet eens meer of ze gecontroleerd werd. Verzoekster herinnert zich enkel dat ze met een blauw document van een Nepalees persoon is gegaan, wiens volledige naam K. zou zijn. Verzoekster kent geen bijkomende na(a)m(en), geboortedatum of –plaats, noch weet ze of er een visum in was aangebracht. Verzoekster stelt verder dat de smokkelaar de documenten presenteerde aan de grenscontrole. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat zij kon reizen zonder zelfs de naam te kennen die op het vals paspoort vermeld wordt, is dan ook niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar haar dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid volledig, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg.

3.4. Daar waar verzoekster nog meent dat haar nood aan bescherming ten opzichte van India of Nepal moet worden onderzocht, beklemtoont de Raad dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming dient te gebeuren ten aanzien van het land van herkomst wat, zoals verzoekster voorhoudt, China is. Daar waar in het verzoekschrift nog wordt ingegaan op verzoeksters persoonlijke vrees hetzelfde lot te ondergaan als haar moeder, namelijk overlijden als gevolg van een verplichte sterilisatie, stelt de Raad vast dat verzoekster dit op generlei wijze adstrueert, integendeel uit haar

verklaringen blijkt dat haar moeder overleden is aan kanker (gehoor p. 17). Hoe dan ook verzoekster zou volgens haar eigen verklaringen vertrokken zijn uit China om de Dalai Lama op te zoeken en uit India om haar kind een betere toekomst en beter onderwijs te geven. Verzoekster is nooit vervolgd geweest en beweert dit evenmin. Noch heeft ze gesteld dat haar familie vervolgd werd. Verzoekster wenst te migreren om economisch en educatieve redenen.

3.5. Waar verzoekster nog diverse internetartikelen en mensenrechtenrapporten citeert en de vervolging van de Tibetanen beschrijft, merkt de Raad op dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene mensenrechtenrapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009, nr. 5146).

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster voert aan dat de CGVS haar weigering op geen enkele grond steunt en dat geen enkele passage in de bestreden beslissing de aanvraag van het subsidiaire beschermingsstatuut betreft.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeksters bewering berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Verzoekster gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekster geen zicht biedt op haar werkelijke identiteit en afkomst kan niet met relatieve zekerheid worden gesteld dat haar asielrelaas dient te worden afgewogen tegenover de Volksrepubliek China. Het wordt niet betwist dat verzoekster in India studeerde en woonde en er geen problemen had. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoekster vroeg tevens de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoont dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK